

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně:

Mgr. H. Š.
bytem X

proti

žalované:

státní tajemnice v Ministerstvu práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2023, č. j. MPSV-2023/187549-332/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla její odvolání a potvrdila rozhodnutí vedoucí služebního úřadu České správy sociálního zabezpečení (dále též „vedoucí služebního úřadu ČSSZ“) ze dne 17. 7. 2023, č. j. 4800/00021218/23 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž podle § 149 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě ve znění rozhodném (dále též „zákon o státní službě“) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 36/2019 Sb., o podrobnostech služebního hodnocení státních zaměstnanců a vazbě osobního příplatku státního zaměstnance na výsledek služebního hodnocení (dále též „nařízení vlády č. 36/2019 Sb.“), bylo s účinností od 1. 8. 2023 rozhodnuto o osobním příplatku žalobkyně ve výši 4 000 Kč měsíčně (výrok I.); současně byla žalobkyně zařazena do 12. platové třídy, 12. platového stupně a byl jí určen měsíční plat v celkové výši 44 740 Kč (výrok II.).
2. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí předně zrekapitulovala průběh služebního řízení. Upozornila, že ve věci již byl žalobkyni v pořadí prvním rozhodnutím vedoucí služebního úřadu ČSSZ ze dne 18. 8. 2022, č. j. 4800/00027494/22, s účinností ode dne 1. 9. 2022, snížen osobní příplatek z částky 7 500 Kč na částku 5 200 Kč měsíčně. K odvolání žalobkyně však žalovaná rozhodnutím ze dne 6. 12. 2022, č. j. MPSV-2022/179545-332/1, rozhodnutí vedoucí služebního úřadu ČSSZ ze dne 18. 2. 2022 pro nezákonnost zrušila a věc vrátila k novému rozhodnutí. Žalovaná totiž shledala podkladové služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022, č. j. 4800/00024424/22, (dále též „služební hodnocení ze dne 2. 5. 2022“) vyhotovené za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022, nezákonným, pro jeho vnitřní nekonzistenci mezi slovním a bodovým hodnocením.
3. Proto bylo dne 13. 4. 2023 vydáno nové služební hodnocení žalobkyně, č. j. 4800/00007939/23, za období od 1. 1. 2021 do 5. 4. 2023 (dále též „služební hodnocení“ či „služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023“). V závěru služebního hodnocení bylo konstatováno, že žalobkyně dosahovala ve službě dostačujících výsledků s bodovou klasifikací 1 nebo 2 body u jednotlivých kritérií, tudíž hodnotitelka doporučila snížit žalobkyni osobní příplatek ze stávající výše 7 500 Kč na částku 4 000 Kč. Proti tomuto služebnímu hodnocení podala žalobkyně námitky dle § 156a zákona o státní službě, které byly vedoucí služebního úřadu ČSSZ zamítnuty jako nedůvodné, a to Vyrozuměním o vyřízení námitek ke služebnímu hodnocení ze dne 31. 5. 2023, č. j. 10000/5148803/23/05/ALD (dále též „Vyrozumění o vyřízení námitek ze dne 31. 5. 2023“).
4. Na základě (nového) služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023 pak byla vydána shora v odstavci 1 rozsudku specifikovaná rozhodnutí, jež jsou předmětem soudního přezkumu v nyní posuzované věci.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalované, replika žalobkyně

5. **Žalobkyně** v žalobě namítala nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož podkladové služební hodnocení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a na Shodu s prvopisem provedla S. K.

základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Byla přesvědčena, že služební hodnocení mělo být vypracováno v souladu se základními zásadami správního řízení stanovenými v § 2 až § 8 správního řádu, s nařízením vlády č. 36/2019 včetně přílohy č. 1, a dále se služebním předpisem náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 1/2019 ze dne 28. 2. 2019 (dále též „služební předpis NMV č. 1/2019“). Žalované vytkla, že se v napadeném rozhodnutí nevypořádala s její argumentací uplatněnou v odvolání, ani s přiloženými důkazy, že nevyhodnotila odvolací důvody v souladu se základními zásadami správního řízení, nezabývala se ani podkladovým služebním hodnocením, včetně jeho „obligátních“ i formálních náležitostí. Žalobkyně rovněž namítala překvapivost žalobou napadeného rozhodnutí, jelikož jak předchozí a pro nezákonnost zrušené služební hodnocení ze dne 2. 5. 2022, tak služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023, jsou po obsahové i formulační stránce zcela totožné. Poukázala i na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaná připustila, že vztahy mezi žalobkyní a jejími představenými jsou narušeny, z čehož žalobkyně dovodila, že pak nelze očekávat vypracování objektivního služebního hodnocení. Vady napadeného rozhodnutí spatřovala i v tom, že jeho obsah je *de facto* přepisem a citací odůvodnění prvostupňového rozhodnutí; tudíž prvostupňové spolu s druhostupňovým rozhodnutím tvoří nepřezkoumatelný celek.

6. Námitku ohledně nevypořádání se žalované s její v odvolání uplatněnou argumentací, žalobkyně rozvedla v dalších bodech žaloby. Akcentovala, že služební hodnocení bylo vypracováno nikoli s ohledem na její nevyhovující pracovní výsledky, nýbrž bylo trestem za to, že od 16. 12. 2020 učinila podněty k nápravě zjištěné nehospodárnosti na pracovišti, tj. dostala se do pozice tzv. whistleblowera. Popsala, že opakovaně upozorňovala na to, že byla nucena písemně odmítnout nezákonný příkaz Ing. M., ředitelky organizačního útvaru služebního úřadu ČSSZ – pracoviště ČSSZ Ostrava, kterým tato žalobkyni uložila podepsat souhlas s omezením rozsahu jejího pověření k jednání před soudy v insolvenčních řízeních. Odmítnutí příkazu Ing. M. řešila se žalobkyní na jednání dne 16. 12. 2020 tak, že nevyjádří-li žalobkyně ani dodatečně souhlas s příkazem, budou v odvetě zrušena všechna pověření žalobkyně k jednání před soudy. Žalobkyně byla na tomto jednání nucena vysvětlit odmítnutí příkazu Ing. M. a zároveň učinila další oznámení o nezákonném postupu Mgr. J. v insolvenčním řízení sp. zn. KSOS 31 INS 7041/2016, kterým Mgr. J. způsobila náklady ČSSZ ve výši 4 500 Kč i následnou škodu; toto oznámení se však nikterak nadřízenými neřešilo, nebylo ani součástí osobního spisu žalobkyně; naopak za odmítnutí příkazu podepsat souhlas byla postižena žalobkyně tím, že jí byl prostřednictvím negativního služebního hodnocení snížen osobní příplatek.
7. Žalobkyně dále namítala, že výše popsané skutečnosti, včetně opakovaných projevů nenávisti Ing. M., Mgr. J. a Ing. B. vůči ní; nastaveného diskriminačního systému práce ode dne 1. 3. 2021; opakovaných výhrůžek zrušením jejího pověření k jednání před soudy v insolvenčních řízeních a následné zrušení těchto pověření bez řádného důvodu; povinnost odevzdat spisy; zakazování výkonu služby podle rozhodnutí o zařazení na služební místo; podávání lživých informací o postupech žalobkyně; vyhrožování jí porušením služebních povinností i ve věcech banálních, označila za skutečné důvody, jež vedly k vypracování negativního služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023. Uvedla, že dne 25. 8. 2021 jí byla udělena výtka nadřízené, a to pouze dopisem a nikoliv rozhodnutím, žalobkyně tak nemohla uplatnit řádné opravné prostředky a opět ani tato výtka nebyla součástí jejího osobního spisu. Upozornila na to, že po dobu, kdy pobývala na dovolené, došlo ke ztrátě spisů z její kanceláře, což bylo uvedeno ve služebním hodnocení k její tíži, přestože o ztrátě nebyl sepsán řádný protokol, a navíc byly spisy postupně dohledány.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

Žalobkyně k této argumentaci na jiném místě žaloby upozornila, že k jejímu služebnímu místu: „*metodik vymáhání pohledávek*“ se váže charakteristika s vymezením nejčastějších činností, přesto ode dne 1. 3. 2021 v rozporu s touto charakteristikou jí nebyly přidělovány služební úkoly dle jejího služebního zařazení. Navíc je třeba dle žalobkyně přihlídnout i k tomu, že v předcházejícím období, tj. do 31. 12. 2020, byla hodnocena pravidelným služebním hodnocením s velmi dobrými výsledky.

8. V žalobě žalobkyně uplatnila konkrétní námitky k podkladovému služebnímu hodnocení ze dne 13. 4. 2023. Rozpor služebního hodnocení s § 155 odst. 7 služebního zákona a se služebním předpisem NMV č. 1/2019 spatřovala již v jeho záhlaví, kde bylo uvedeno, že bylo provedeno za dosud nehodnocené období od 1. 1. 2021 do 5. 4. 2023, ačkoliv větší část tohoto období již byla hodnocena, a to právě služebním hodnocením ze dne 2. 5. 2022, tj. za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022. Měla za to, že přestože služební hodnocení ze dne 2. 5. 2022 bylo zrušeno, stalo se tak s účinky až ode dne 2. 5. 2022; tím, dle žalobkyně, nemohlo dojít ke zrušení již ve služebním hodnocení ze dne 2. 5. 2022 vypracovaného hodnocení za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022 a k jeho novému (pře)hodnocení. Navíc byla přesvědčena, že pro zhodnocení období od 2. 5. 2022 do 5. 4. 2023 ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023 nebyly naplněny ani formální podmínky dle služebního zákona. Stejnou vadu pak žalobkyně vytkla i prvostupňovému rozhodnutí.
9. Prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně vytkla, že je v rozporu s nařízením vlády č. 36/2019 Sb., a se služebním předpisem MNV č. 1/2019 a jeho přílohou č. 2 Rámcový obsah hodnotících kritérií. Vyložila, že dle § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 36/2019 Sb. je hodnotitel povinen klasifikovat hodnotící kritéria porovnáním s rámcem nároků, když rámcem nároků se dle § 2 citovaného nařízení rozumí průměrná úroveň plnění hodnotících kritérií. V příloze č. 2 služebního předpisu NMV č. 1/2019 je obsah hodnotících kritérií definován tak, že ke každému hodnotícímu kritériu je uvedeno, co lze v jeho rámci hodnotit, a jak se jeho plnění či neplnění může projevovat ve výkonu služby. Přičemž služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023, dle žalobkyně, nesplňuje shora citované náležitosti; naopak obsahuje opakované důvody, pro které byla již dříve žalobkyni uložena písemná výtka; a navíc jsou tyto důvody dvakrát či třikrát zopakovány, pokaždé v jiném hodnotícím kritériu a vždy jako důvod snížení bodového hodnocení v tomto kritériu, což je dle žalobkyně nezákonný postup.
10. Služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023 označila za opakované mimořádné hodnocení a měla je za rozporné se smyslem a obsahem čl. 2 služebního předpisu NMV č. 1/2019, kde je stanovena povinnost hodnotit nestranně, nezájatě a spravedlivě, aby při hodnocení zaměstnanců nedocházelo k nedůvodným rozdílům, a to ani v četnosti služebních hodnocení. Žalobkyně namítala, že vydáním (nového) služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023 byla v jejím případě porušena zásada četnosti služebních hodnocení ve srovnání s četností služebních hodnocení ostatních zaměstnanců a k nezákonnému prodloužení období pravidelného služebního hodnocení ze dvou let na tři roky.
11. Žalobkyně poukázala na to, že návrh na snížení osobního příplatku o 4 000 Kč v závěru služebního hodnocení musel vedoucí služebního úřadu ČSSZ v prvostupňovém rozhodnutí zmírnit s odůvodněním, že respektování a vtělení tohoto osobního návrhu hodnotitelek se jeví i služebnímu orgánu drastickým, vzhledem k současné společenské a ekonomické realitě. Žalobkyně namítala, že adekvátnost nové výše osobního příplatku byla stanovena nepřezkoumatelným způsobem, neboť to byl služební orgán, který závažně porušoval

Shodu s prvopisem provedla S. K.

zákon a žalobkyni nepřiděloval služební úkoly v souladu s jejím zařazením na služební místo.

12. Dále žalobkyně namítala, že dle čl. 6 služebního předpisu NMV č. 1/2019 seznámení s hodnocením probíhá formou rozhovoru, k čemuž v jejím případě nedošlo, což prokazovala k odvolání doloženým stanoviskem odborové organizace k průběhu hodnocení žalobkyně dne 19. 4. 2023 a postupu hodnotitelky a spolehodnotitelky. Tyto listiny byly žalobkyní doloženy i za účelem vyvrácení tvrzení služebního orgánu ohledně arogantní komunikace žalobkyně s nadřízenými. Ani žalovaná a ani vedoucí služebního úřadu ČSSZ se se stanoviskem odborů ve svých rozhodnutích nevypořádali. Rovněž tak namítala, že v příloze č. 1 citovaného služebního předpisu je uveřejněn text vzoru služebního hodnocení, v němž se jeho část III. nazývá „Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu s individuálními cíli“, avšak služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023 žádné hodnotící kritérium s tímto názvem neobsahuje. Současně nesouhlasila s vypořádáním této námítky žalovanou, která v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že předmětem hodnocení mají být konkrétně stanovená hodnotící kritéria v souladu s individuálními cíli stanovenými v předchozím služebním hodnocení; tento postup žalobkyně měla za nezákonný. Žalobkyně na podporu opačného názoru odkázala na své služební hodnocení ze dne 30. 3. 2021, za období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020, v němž jí byly konkrétně stanoveny individuální cíle pro další rozvoj a pro hodnocení výkonu státní služby do budoucna.
13. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že byt již ke zrušenému služebnímu hodnocení ze dne 2. 5. 2022 navrhla k důkazu, aby pro vypořádání námitek jejího hodnocení v kritériích I. Znalosti a II. Dovednosti, bylo vyžádáno odborné stanovisko oddělení 332 ústředí ČSSZ, toto nebylo zajištěno, návrh byl zamítnut a nevypořádán. Žalobkyně vysvětlila, že převážnou část služebních povinností vykonávala v hodnoceném období jako pověřenec v insolvenčních řízeních právě v součinnosti se zaměstnanci oddělení 332 ústředí ČSSZ, takže její přímá nadřízená o plnění převážné části služebních povinností v insolvenčních řízeních nevěděla. Naopak ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023 je hodnocení žalobkyně v oblastech I. Znalosti a II. Dovednosti ještě zhoršeno dalším poklesem bodového hodnocení, aniž by byly skutečné schopnosti a dovednosti žalobkyně objektivně posouzeny. Hodnocení žalobkyně pod průměrnou hodnotu a standart v každé oblasti není doloženo důkazem v porovnání se vzorem, podle nějž hodnotitelka a spolehodnotitelka měly výkon služby žalobkyni hodnotit. Žalobkyně zdůraznila, že ve služebním hodnocení není uvedeno ani jediné její profesní pochybení při výkonu služby z důvodu neznalosti zákona, opomenutí zákona apod., hodnocení se omezuje pouze na negativní posouzení v oblasti organizačních postupů, které byly dle žalobkyně z její strany vyvráceny. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že spolehodnotitelkou žalobkyně byla Mgr. J., neboť ta byla od května 2019 do roku 2022 na rodičovské dovolené, takže odborné schopnosti, znalost právních předpisů a dovednosti žalobkyně v hodnoceném období neznala; tudíž je nemohla a neměla hodnotit.
14. Žalobkyně upozornila, že její právní zástupce ke služebnímu hodnocení namítal jiný právní a skutkový stav věci, a k důkazu doložil přílohy č. 1 až 27, a přestože je učinil i odvolacími důvody v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, nebyla žádná z listin k důkazu vyhodnocena dle základních zásad správního řízení ani v prvostupňovém rozhodnutí, ani žalovanou v napadeném rozhodnutí.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

15. Žalobkyně dále namítala, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí nevypořádala se skutečností, že služební hodnocení účelově nepřihlíží k obligatorním náležitostem hodnocení dle čl. 3 písm. b) až d) služebního předpisu NMV č. 1/2019, kterými jsou předchozí služební hodnocení, písemné pochvaly a odměny. Žalobkyně uvedla, že žalovaná nepřihlédla zejména k jí dosaženým pochvalám a k odměně, na což upozornila v námitkách ze dne 4. 5. 2023 a doložila přílohami.
16. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě odmítla žalobní námitky a odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedla, že se podrobně zabývala služebním hodnocením žalobkyně a v napadeném rozhodnutí popsala důvody, proč jej shledala souladným s právními a služebními předpisy. Žalovaná se ohradila proti tvrzení žalobkyně, že v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že s ohledem na špatné vzájemné vztahy žalobkyně a hodnotitelky nebylo vypracováno objektivní služební hodnocení.
17. **Žalobkyně** v replice doručené soudu dne 25. 4. 2024 předložila k důkazu listiny, jimiž měla v úmyslu prokázat žalobní tvrzení o skutečném, tj. šikanózním, důvodu vypracování služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023, a to zápis z jednání ze dne 11. 12. 2023 a rozhodnutí vedoucí služebního úřadu Územní správy sociálního zabezpečení pro Moravskoslezský kraj a olomoucký kraj o převedení žalobkyně na jiné služební místo a stanovení platu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 0100/00022298/24.

III.

Ústní jednání

18. Na ústním jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 11. 3. 2026 žalobkyně odkázala na v žalobě uplatněné námitky. Poukázala na to, že na novém služebním místě je opět nadřizenými hodnocena ve služebním hodnocení velmi dobře a k prokázání svého tvrzení soudu krátkou cestou předložila služební hodnocení ze dne 25. 4. 2025, vypracované za období výkonu služby od 1. 1. 2024 do 23. 4. 2025.
19. Žalovaná na ústním jednání odmítla žalobkyni uvedená tvrzení s odkazem na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
20. K návrhům žalobkyně na provedení důkazu správním spisem či listinami, které jsou součástí správního spisu, soud vysvětlil, že správním spisem ani listinami či podklady v něm založenými se dokazování ve správním soudnictví zásadně neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS); přičemž žalobkyně nespороvala obsah těchto listin, pouze z nich dovozovala odlišné právní i skutkové závěry.
21. Soud k důkazu přečetl podstatný obsah žalobkyní doložených pověření k jednání jménem České republiky před soudy v insolvenčním řízení ze dne 11. 2. 2008, ze dne 28. 2. 2005, ze dne 16. 2. 2005 a zrušení pověření k jednání jménem České republiky – České správy sociálního zabezpečení před soudy ze dne 14. 6. 2022, z nichž vyplývá, že žalobkyně byla v letech od 2005 do 2008 na základě šesti udělených pověření oprávněna jménem ČR vystupovat před soudy v insolvenčních řízeních; přičemž s účinností ke dni 21. 6. 2022 jí byla veškerá tato pověření zrušena.
22. Dále soud k důkazu přečetl podstatný obsah Záznamu o nahlížení do osobního spisu žalobkyně ze dne 25. 8. 2021 s přílohami, tj. kopiemi čtyř stran osobního spisu, kterým žalobkyně měla v úmyslu prokázat své tvrzení, že součástí jejího osobního spisu není výtka nadřizené uložená žalobkyni, ani žádný z podkladů k výtce, taktéž zde absentuje oznámení

Shodu s prvopisem provedla S. K.

žalobkyně ve věci nehospodárnosti v činnosti Mgr. J.. Ze Záznamu o nahlížení do osobního spisu žalobkyně ze dne 25. 8. 2021 soud zjistil, že žalobkyně dne 25. 8. 2021 nahlížela do svého osobního spisu a pořídila si z něj kopie, mimo jiné i listiny nazvané „Soupis dokumentů vložených do osobního spisu“, přičemž v tomto soupisu jsou vypočteny listiny, jež tvoří součást osobního spisu žalobkyně.

23. Soud k důkazu dále přečetl podstatný obsah rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j. MPSV-2022/179545-332/1, kterým žalovaná zrušila předchozí rozhodnutí vedoucího služebního úřadu ČSSZ ze dne 18. 8. 2022, č. j. 4800/00027494/22. Soud k důkazu přečetl i usnesení vedoucího služebního úřadu ČSSZ ze dne 22. 12. 2022, č. j. 10000/9427822/22/05/Ruz, kterým vedoucí služebního úřadu zrušil předchozí služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022 pro nezákonnost spočívající v jeho vnitřní rozpornosti mezi slovním a bodovým hodnocením. Dále soud k důkazu přečetl podstatný obsah usnesení o zrušení služebního hodnocení ze dne 22. 12. 2022, č. j. 10000/9427822/22/05/Ruz, jímž bylo služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022 zrušeno dle § 156 odst. 2 správního řádu, a to s účinky ode dne jeho vydání, tj. ode dne 2. 5. 2022. Soud k důkazu přečetl podstatný obsah služebního hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022, za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022, v němž byly její pracovní výsledky hodnoceny jako dobré s bodovou klasifikací 2,2 s doporučením snížit osobní příplatek žalobkyně na částku 5 200 Kč. Soud k důkazu přečetl i podstatný obsah služebního hodnocení žalobkyně ze dne 30. 3. 2021, za období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020, kterým žalobkyně měla v úmyslu prokázat tvrzení o svém nadstandartním hodnocením a stanovených individuálních cílech v předchozím období, k čemuž nebylo v rámci služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023 vůbec přihlédnuto a splnění individuálních cílů tak nebylo řádně posouzeno; soud z daného služebního hodnocení zjistil, že žalobkyniny pracovní výsledky byly v daném období hodnoceny jako velmi dobré s bodovou klasifikací 3,2 a individuální cíle žalobkyně byly stanoveny v části B. služebního hodnocení jako implementace nového metodického pokynu a změn v APV INS do vlastní praxe, účast na školeních a vlastní vzdělávání.
24. Pro úplnost soud konstatuje, že listina nazvaná „Zápis ze služebního hodnocení zaměstnance Mgr. Hany Š. konané 19. 4. 2023 na pracovišti ČSSZ Ostrava za přítomnosti zástupců odborů“ je součástí správního spisu a tvoří i přílohu odvolání žalobkyně, soud ji proto k důkazu nepřečetl, neboť listinami či podklady založenými ve správním spise se dokazování ve správním soudnictví zásadně neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
25. Dále soud k důkazu přečetl podstatný obsah listin předložených žalobkyní k jejímu podání doručenému soudu dne 25. 4. 2024 (viz č. l. 35 až 37 soudního spisu), a to Zápis z jednání ze dne 11. 12. 2023 a rozhodnutí vedoucího služebního úřadu Územní správy sociálního zabezpečení pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj o převedení žalobkyně na jiné služební místo a stanovení platu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 0100/00022298/24, jimiž žalobkyně prokazovala své tvrzení, že o skutečném, tj. šikanózním, důvodu vypracování služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023. Ze Zápisu z jednání ze dne 11. 12. 2023 vyplývá, že dne 11. 12. 2023 proběhlo jednání, na kterém byly projednány změny organizačního zařazení žalobkyně v důsledku změny systemizace, jež byla připravována s účinností od 1. 1. 2024 a v jejímž důsledku má být zrušeno služební místo metodik vymáhání pohledávek na pracovišti ČSSZ Ostrava a bude nahrazeno služebním místem právník oddělení rozhodování o námitkách ve služebním úřadu ČSSZ s místem výkonu práce na OSSZ

Shodu s prvopisem provedla S. K.

Olomouc. Z rozhodnutí vedoucí služebního úřadu Územní správy sociálního zabezpečení pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj o převedení žalobkyně na jiné služební místo a stanovení platu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 0100/00022298/24, vyplynulo, že žalobkyně byla ke dni 1. 3. 2024 převedena na služební místo právník oddělení rozhodování o námitkách ve služebním úřadu ČSSZ s místem výkonu práce na OSSZ Olomouc. Soud po provedeném dokazování konstatoval, že předmětné listiny neprokazují žalobkyni uváděné tvrzení ohledně šikanózního důvodu vypracování služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023, neboť se ani netýkají předmětu nyní posuzovaného řízení, tj. rozhodnutí o snížení osobního příplatku žalobkyně, potažmo služebního hodnocení, nýbrž organizačních změn - systemizace služebních a pracovních míst na pracovišti ČSSZ Ostrava, jež byly navíc plánovány s účinností od 1. 1. 2024, tj. pro dobu, kdy již soudem přezkoumávané řízení bylo skončeno.

26. Soud k důkazu přečetl podstatný obsah účastníky doloženého služebního předpisu NMV č. 1 ze dne 27. 2. 2019, jímž se stanoví postup při provádění služebního hodnocení státních zaměstnanců; v příloze č. 1 je mimo jiné doporučeno, jakým způsobem mohou být formulovány individuální cíle hodnoceného pro jeho další rozvoj, např. je lze formulovat jako procesní (dlouhodobá či trvalá zadání), či projektová (krátko/střednědobá zaměření), lze stanovit i tzv. vzdělávací cíle, které by měly vycházet z individuálních potřeb státního zaměstnance i z potřeb služebního úřadu; příloha č. 2 obsahuje rámcový obsah hodnotících kritérií, a to pro každé jednotlivé kritérium je zde uveden určitý návod, k čemu lze v rámci jeho hodnocení přihlídnout a jakým možným způsobem jej lze posoudit.
27. Soud k důkazu přečetl podstatný obsah emailové komunikace mezi vedoucí oddělení správy pojistného a provádění exekučních srážek a zaměstnanci odboru sociálního pojištění ze dne 7. 12. 2020, 8. 12. 2020, jehož včleněnou přílohou byl text Zápisu z porady vedení ČSSZ ze dne 20. 11. 2020, kde byl ředitelkou pracoviště ČSSZ Ostrava uložen úkol č. 13/V7/2020 s nímž měli být seznámeni pověřenci v insolvenčních řízeních. Z předmětného úkolu mj. vyplynulo, že pověřencům byla uložena povinnost vždy si vyžádat souhlas příslušné ředitelky s vymezením, označením či propagací konkrétní realitní kanceláře či exekutora v pokynu zajištěného věřitele ČR-ČSSZ ke zpeněžení zajištěných nemovitostí. Z příložených listin rovněž vyplynulo, že žalobkyně odmítla podepsat seznámení s tímto pokynem, jelikož jej nepovažovala za proveditelný v praxi, nemající oporu v zákoně ani vnitřním předpisu ČSSZ (mail žalobkyně ze dne 9. 12. 2020 a nepodepsaná listina na seznamu zaměstnanců).
28. Soud k důkazu neprovedl žalobkyni na ústním jednání krátkou cestou předložené služební hodnocení ze dne 25. 4. 2025, vypracované za období výkonu služby od 1. 1. 2024 do 23. 4. 2025, jelikož dané služební hodnocení se časově míjí, resp. navazuje, na časové období, za něž bylo vypracováno služební hodnocení žalobkyně ze dne 13. 4. 2023 na jehož podkladě bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí; tudíž se nejedná o listinu, která by se vztahovala k předmětu nyní posuzovaného řízení.
29. K dotazu soudu již účastníci řízení nové návrhy na doplnění dokazování ve věci neuplatnili; taktéž nevznegli námitky k provedenému dokazování.

IV.

Posouzení žaloby

Shodu s prvopisem provedla S. K.

30. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

31. Žaloba není důvodná.

A) Námitky k žalobou napadenému rozhodnutí

32. Soud se nejprve zabýval námitkami, ve kterých žalobkyně namítala nezákonnost a nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobkyně předně v ryze obecné rovině namítala, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí nevypořádala s argumentací žalobkyně uvedenou v jejím odvolání a přiloženými důkazy, nevyhodnotila odvolací důvody v souladu se základními zásadami správního řízení, a nezabývala se ani podkladovým služebním hodnocením ze dne 13. 4. 2023, včetně jeho „obligátních“, ale i formálních náležitosti.

33. Soud zdůrazňuje, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na zásadě, že je to žalobkyně, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobkyni žalobní argumentaci dotvářel. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2022, č. j. 8 Azs 94/2022-30). Městský soud se tak mohl věnovat žalobkyni uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sama žalobkyně vznesla (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31). Soud proto s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikатурním východiskům za dané situace předesílá, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není vadou rozhodnutí soudu, když soud v rozhodnutí v podrobnostech odkáže na vypořádání odvolacích námitek obsažené v rozhodnutí správního orgánu, panuje-li mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí shoda (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, nebo ze dne 20. 1. 2023, č. j. 8 Afs 92/2022-239).

34. Podle § 68 odst. 3 správního řádu „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“

35. Soud na tomto místě připomíná, že dle judikatury správních soudů není oprávněn při přezkumu služebního hodnocení nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci, jímž nepochybně služební hodnocení státního zaměstnance je, a zaměnit správní uvážení uvážením soudním. Soud musí naopak posoudit, zda se správní orgány v napadeném rozhodnutí, resp. ve služebním hodnocení, dostatečně vypořádaly se zjištěným skutkovým

Shodu s prvopisem provedla S. K.

stavem, resp. zda řádně a úplně zjistily skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z týchž skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry (srov. s rozsudkem NSS ze dne 22. 4. 2024, č. j. 9 Ads 12/2023-38, bod [79] a s rozsudkem NSS ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/2022-27, bod [25]).

36. Soud konstatuje, že žalobní námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro absenci vypořádání se s odvolacími námitkami mířícími proti služebnímu hodnocení ze dne 13. 4. 2023 není důvodná, jelikož žalovaná se v napadeném rozhodnutí podrobně zabývala a posuzovala služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023. Žalovaná nejprve v obecné rovině konstatovala, že služební hodnocení je podloženo konkrétními podklady a je zřejmé, na základě jakých skutečností byly závěry ve služebním hodnocení učiněny. Žalobkyně sice v odvolání bez bližší specifikace odkázala na své námitky (s přílohami k nim), které již byly obsahem jejích námitek uplatněných v řízení proti služebnímu hodnocení a o nichž bylo rozhodnuto ve Vyrozmění o vyřízení námitek ze dne 31. 5. 2023. Žalovaná však správně v této souvislosti žalobkyni upozornila na rozdíl mezi dotčenými řízeními s tím, že její posouzení služebního hodnocení je v rámci nyní probíhajícího řízení již zaměřeno na jeho přesvědčivost, úplnost, řádnou odůvodněnost, zákonnost a doloženost podklady, což dle názoru žalované služební hodnocení vykazuje. Podrobněji své úvahy žalovaná rozvedla ve vztahu k hodnocené oblasti I. Znalosti. Předně upozornila, že byt ve služebním hodnocení ze dne 30. 3. 2021 za rok 2020 byla žalobkyně za danou oblast hodnocena 4 body (tj. vysoko nad rámec nároků na ni kladených), následné slovní hodnocení obsahově neodpovídalo udělenému počtu bodů, jelikož zde bylo uvedeno: „*Státní zaměstnanec projevuje komplexní znalost právních předpisů zejména v oblasti insolvenčního řízení, vymáhání pojistného na sociální zabezpečení a navazujících oblastí včetně vnitřních norem ČSSZ. Tyto využívá ve své praxi. Orientuje se v ostatních právních předpisech sociálního zabezpečení. Státní zaměstnanec projevuje velmi dobrou znalost právních předpisů potřebných pro výkon státní služby*“, což by správně mělo odpovídat toliko 2 bodům, tj. plnění v rámci kladených nároků. Služební hodnocení ze dne 30. 3. 2021 zároveň nebylo podloženo žádnými podklady, které by nadstandartní úroveň znalostí žalobkyně prokazovaly. Žalovaná uzavřela, že naopak ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023 stanovené bodové hodnocení v oblasti I. Znalosti již odpovídá slovnímu hodnocení, a je v souladu s právními i služebními předpisy. Dále se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí blíže zabývala oblastí hodnocení II. Dovednosti; přičemž akcentovala, že ve všech hodnotících kritériích (1. komunikační dovednosti; 2) sociální dovednosti; 3) osobní přístup) byla žalobkyně hodnocena 1 bodem, tedy v rámci nároků na ni kladených s občasnými výhradami. Taktéž se žalovaná vyjádřila k hodnocené oblasti III. Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli, v níž byla žalobkyně opět klasifikována toliko 1 bodem v každém z hodnotících kritérií (1) kvalita výkonu státní služby; 2) množství plnění služebních úkolů a služební tempo; 3) analýza a řešení problémů). Žalovaná uvedla, že v případě všech hodnotících kritérií se jedná o hodnocení adekvátní, neboť zjištěné nedostatky shledala často velmi závažnými a tyto byly podloženy relevantními podklady, ze kterých zcela zřetelně vyplývají konkrétní výhrady hodnotitelky. Žalovaná dokonce v odůvodnění napadeného rozhodnutí některé příklady takového pochybení citovala: „*Účastnice řízení tak např. vůči své představené opakovaně požadovala zdůvodnění přidělených úkolů (příloha č. 1), samovolně přebírala úkoly přidělené jinému zaměstnanci (příloha č. 6), nerespektovala*

Shodu s prvopisem provedla S. K.

odebrání pověření k jednání před soudy v insolvenčním řízení (příloha č. 9b) či opakovaně odmítla výkon přidělené agendy rozhodování o námitkách ve věcech invalidních důchodů (příloha č. 10) apod.“. Soud tedy shrnuje, že není důvodná v obecné rovině uplatněná námitka žalobkyně, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí nezabývala služebním hodnocením ze dne 13. 4. 2023; naopak z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že žalovaná jednoznačně ze služebního hodnocení vychází, vysvětluje, na co konkrétně zaměřila svou přezkumnou činnost, a dokonce poukazuje i na konkrétní pochybení žalobkyně a na podloženost tvrzení obsažených ve služebním hodnocení. Soud k žalobní výtce, že v napadených rozhodnutích nebyly řádně jakožto důkazní návrhy vypořádány jí doložené přílohy k námitkám, o nichž bylo rozhodnuto ve Vyrozmění o vyřízení námitek ze dne 31. 5. 2023 toliko dodává, že tyto přílohy tvoří součást správního spisu, služební orgány tak neměly důvod tyto listiny pokládat za nové důkazní návrhy ve věci a vypořádávat se s nimi tímto způsobem.

37. K námitce žalobkyně, že se žalovaná nevypořádala s jejími odvolacími námitkami a ani navrženými důkazy, soud zdůrazňuje, že tato byla rovněž uplatněna v ryze obecné rovině, když žalobkyně neuvedla, jaké konkrétní odvolací námitky a navržené důkazy nebyly žalovanou v napadeném rozhodnutí vypořádány; jedná se tak o paušální poukaz žalobkyně na nedostatečné vypořádání blíže neoznačených odvolacích námitek.
38. S ohledem na shora uvedené soud taktéž jen v obdobné obecné rovině uvádí, že žalobkyně v odvolání ze dne 4. 8. 2023 vznesla dva typově stejné druhy odvolacích námitek. Jednak žalobkyně uplatnila odvolací námitky, jimiž sporovala služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023, jak již soud popsal shora v odstavci 36. rozsudku, žalovaná se v napadeném rozhodnutí těmito námitkám věnovala na stranách 5 až 7. Navíc žalobkyně sama v žalobě uvedla, že její právní zástupce v odvolání předestřel služebními orgánům odlišný právní názor i skutkový stav věci, přičemž již tímto tvrzením je *de facto* vyvrácena námitka nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí, jelikož žalobkyně reaguje na služebními orgány zaujaté právní posouzení a zjištěný skutkový stav věci. Skutečnost, že žalobkyně nesouhlasí se zaujatým právním posouzením a zjištěným skutkovým stavem věci služebními orgány nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí.
39. Dále pak žalobkyně v odvolání ze dne 4. 8. 2023 vznesla námitky, v nichž spatřovala nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku šikanózního, dehonestujícího a diskriminačního jednání nadřízených vůči ní; žalovaná se však i těmito námitkami zabývala, a to na stranách 7 až 8 napadeného rozhodnutí, když je odmítla i s konkrétním poukazem na jednání žalobkyně, např. v postavení pověřence, což bylo faktickým důvodem pro vypracování služebního hodnocení a potažmo i napadených rozhodnutí. K dílčí žalobní výtce, že součástí jejího odvolání bylo i 27 příloh, jimiž sporovala správnost služebního hodnocení, a současně namítala, že tyto nebyly řádně k důkazu vyhodnoceny v napadených rozhodnutích; soud akcentuje, že žalobkyně k odvolání ze dne 4. 8. 2023 nepřiložila 27 příloh, nýbrž 3 přílohy, a to Zápis ze služebního hodnocení žalobkyně ze dne 19. 4. 2023 a podněty k šetření ze dne 6. 6. 2022 a ze dne 21. 6. 2022 adresované Krajskému státnímu zastupitelství Ostrava, v nichž požaduje prošetření údajné trestné činnosti na pracovišti. Soud ověřil, že tyto listiny opět tvoří součást správního spisu; služební orgány tak neměly důvod tyto pokládat za nové důkazní návrhy ve věci a vypořádávat se s nimi tímto způsobem. Soud dodává, že návrh žalobkyně (na straně 5 odvolání), aby její odvolání bylo považováno za opakované oznámení dle § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 171/2023 Sb., o ochraně oznamovatelů (dále též „zákon o ochraně

Shodu s prvopisem provedla S. K.

oznamovatelů“), nelze mít za důkazní návrh, potažmo tak žalovanou netížila povinnost se s tímto opakovaným oznámením vypořádávat v obsahu napadeného rozhodnutí jakožto s důkazním návrhem. Nad to soud upozorňuje, že žalovaná v napadeném rozhodnutí na stranách 7 až 8 zcela dostatečně reagovala na tvrzení žalobkyně o šikaně a diskriminačním jednání ze strany nadřízených, neboť konkrétním způsobem vysvětlila, jakým procesním postupem v souladu se zákonem o státní službě měla žalobkyně v případě obdržení nezákonného příkazu postupovat; přičemž uzavřela, že takto žalobkyně nejednala. A rovněž tak žalovaná upozornila na to, že předmětem řízení v nyní posuzované věci je toliko přezkum rozhodnutí, jež bylo napadeno odvoláním žalobkyně. Soud tedy shrnuje, že neshledal ani námitku nevypořádání se s odvolacími námitkami a navrženými důkazy žalobkyně v napadeném rozhodnutí za důvodnou.

40. Na tomto místě soud považuje za potřebné upozornit, že správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/200663, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, nález Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či nález Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10). 47. Dle soudu v nyní posuzované věci však žádná z těchto skutečností nenastala. Soud ověřil, že žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí neopomněla reagovat na uplatněné odvolací námitky, byť tak v některých případech učinila souhrnně s ohledem na obsahovou souvislost jednotlivých námitek, vyslovila k nim své závěry a připojila úvahy, jimiž byla při vypořádání té které námitky vedena. Soud tedy shledal žalobkyní vznesené námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí za nedůvodné.
41. Soud nevěšel ani na opět poměrně obecně formulovanou žalobní námitku, v níž žalobkyně namítala překvapivost žalobou napadeného rozhodnutí, jelikož jak služební hodnocení ze dne 2. 5. 2022, tak služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023 jsou obsahově totožná. Soud porovnal texty obou dotčených služebních hodnocení a nelze než konstatovat, že každé z nich obsahuje jak odlišné slovní posouzení u jednotlivých hodnocených oblastí, tak jejich Shodu s prvopisem provedla S. K.

odlišné bodové hodnocení, ale rovněž tak i závěry obou služebních hodnocení jsou zcela odlišná. Soud toliko pro ilustraci uvádí, že v části C. Závěr služebního hodnocení bylo ve služebním hodnocení ze dne 2. 5. 2022 uvedeno, že žalobkyně vykazovala dobré výsledky, ale ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023 byly její výsledky označeny jen jako dostačující; bodové hodnocení ve služebním hodnocení ze dne 2. 5. 2022 bylo stanoveno na 2,2 bodů, oproti tomu bodové hodnocení ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023 bylo vyčísleno jen na 1,2 bodů. S ohledem na poměrně negativní výsledky posouzení jejího služebního výkonu uvedené ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023, pak nemohlo být pro žalobkyni snížení osobního příplatku prvostupňovým rozhodnutím překvapivé.

42. Zcela nedůvodná je i námitka žalobkyně, že s ohledem na totožné právní a skutkové závěry obsažené v prvostupňovém i druhostupňovém rozhodnutí tvoří obě rozhodnutí nepřezkoumatelný celek. Naopak soud zdůrazňuje, že správní či služební řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojmá se dohromady (ve svém komplexu). V zásadě tedy není vyloučeno, aby při hodnocení důkazů odvolací orgán poukázal na hodnocení orgánem prvního stupně, pokud se s ním ztotožňuje (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs37/2012-47).
43. Dále žalobkyně v žalobě namítala, že služební hodnocení nebylo vypracováno s ohledem na její pracovní výsledky, nýbrž se jednalo o trest za to, že dne 16. 12. 2020 učinila podněty k nápravě na zjištěné nedostatky (dostala se do pozice whistleblowera), a že byla nucena nejprve písemně odmítnout nezákonný příkaz Ing. M., kterým jí bylo uloženo podepsat souhlas s omezením rozsahu pověření k jednání před soudy v insolvenčních řízeních, a učinit oznámení o postupu Mgr. J., kterým Mgr. J. způsobila náklady ČSSZ a to, že přihlášené pohledávky ČSSZ nebyly vůbec uspokojeny. K námitce žalobkyně, že tyto skutečnosti uvedla ve svém odvolání, konstatuje soud, že tuto námitku žalobkyně v odvolání vznesla v obecné rovině, kde uvedla, že napadené rozhodnutí shledává projevem šikany a diskriminace za učiněná oznámení na své nadřízené pro nehospodárnost v insolvenčních řízeních (viz strana 5, část IV. první odstavce); přičemž následující text odvolací námítky byl již výslovně formulován jako žádost, aby: „... její odvolání bylo služebním úřadem ČSSZ považováno za oznámení ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a/ z.č. 171/2023 Sb., resp. za opakování oznámení učiněného dne 16. 12. 2020...“; poté žalobkyně v odvolání stručně shrnula obsah předchozího oznámení, tj. že podnět mířil na postup Mgr. J.; a dále sdělila, že v této věci podala podnět k šetření věci dne 6. 6. 2022 ke Krajskému zastupitelství Ostrava ohledně zásahů ředitelky pracoviště Ing. M., a že stejnopis odvolání s průvodním dopisem posílá v souladu se zákone o ochraně oznamovatelů i příslušnému úřadu ČSSZ.
44. Tedy, co se týče argumentace žalobkyně, že se od 16. 12. 2020 nedobrovolně ocitla v postavení oznamovatele podnětů k nápravě zjištěné nehospodárnosti (tzv. whistleblowera) ohledně postupu Mgr. J., a že to vedlo k odvetě ze strany Ing. M., která na jednání dne 16. 12. 2020 vyhrožovala žalobkyni zrušením všech jejích pověření, soud zdůrazňuje, že žalobkyně v odvolání takto konkrétně odvolací námitku neformulovala. Jak uvedeno shora (viz odstavce 39. a 43. rozsudku) odvolací námitka byla koncipována v obecné rovině, naopak v odvolání zahrnuté „nové“ či „opakované“ oznámení dle zákona o ochraně oznamovatelů bylo blíže specifikováno. Žalovaná tak nemohla na v žalobě uplatněnou námitku v žalobou napadeném rozhodnutí reagovat. Soud odkazuje na zcela dostatečné vypořádání uplatněné odvolací námítky v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz strany

Shodu s prvopisem provedla S. K.

7 až 8 napadeného rozhodnutí), v němž žalovaná jednak šikanu a diskriminační jednání nadřízených jako záminku pro vypracování služebního hodnocení odmítla, a naopak jako faktický důvod pro vypracování služebního hodnocení a potažmo i napadených rozhodnutí označila konkrétní jednání žalobkyně, např. v postavení pověřence, kdy úmyslně nerespektovala služební hierarchii a pokyny nadřízených vědomě neplnila. Žalovaná zároveň na straně 8 napadeného rozhodnutí vysvětlila, jakým procesním postupem v souladu se zákonem o státní službě měla žalobkyně v případě obdržení nezákonného příkazu postupovat; přičemž uzavřela, že takto žalobkyně nejednala. A rovněž tak žalovaná upozornila na to, že předmětem řízení v nyní posuzované věci je toliko přezkum rozhodnutí, jež bylo napadeno odvoláním žalobkyně. V souvislosti s výše uvedeným žalobkyně v žalobě rovněž namítala, že za odmítnutí příkazu dne 16. 12. 2020 Ing. M. žalobkyni potrestala i snížením hodnocení v čl. III odst. 3 přímo s odkazem na odmítnutí příkazu. Soud k této námitce konstatuje, že v čl. III. služebního hodnocení Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli, bod 3. Analýza a řešení problémů, je uvedeno: „*Rovněž nerespektovala úkol ředitelky pracoviště ČSSZ Ostrava pod č. 13/V7/2020, jehož podstatou je nevyužití konkrétních realitních kancelářů, zprostředkovatelů či exekutorů.*“ Soud ze správního spisu ověřil, že přílohu č. 14 služebního hodnocení tvoří emailová komunikace mezi žalobkyní a Ing. M., přičemž Ing. M. v emailu ze dne 12. 2. 2021 konstatovala: „*Vážená paní magistro, dne 16. 12. 2020 se uskutečnilo společné jednání, na kterém s vámi bylo diskutováno plnění úkolu č. 13/V7/2020: ihned seznámit pověřence v insolvenčním řízení s povinností vyžádat si souhlas s vymezením, označením či propagací konkrétní realitní kanceláře či exekutora v pokynu zajištěného věřitele ČR – ČSSZ ke zpeněžení zajištěných nemovitostí bez ohledu, zda je ČR – ČSSZ zajištěným věřitelem v 1. pořadí či nikoliv. Z Vaší strany byly uvedeny argumenty, které upozorňovaly na možné organizační problémy, které mohou vzniknout, a úkol jste odmítla akceptovat...*“. Soud tak má za prokázané, že žalobkyně odmítla plnit úkol ředitelky pracoviště ČSSZ Ostrava č. 13/V7/2020, nedůvodná se tak soudu jeví námitka žalobkyně, že byla Ing. M. potrestána snížením hodnocení v čl. III odst. 3 přímo s odkazem na odmítnutí příkazu. Je zcela logické, že pokud žalobkyně výslovně odmítla plnit úkol ředitelky pracoviště ČSSZ Ostrava pod č. 13/V7/2020 za toto neuposlechnutí pokynu (úkolu č. 13/V7/2020) ředitelky ČSSZ – Ostrava následovala výtka ve služebním hodnocení. Nepřípadná je rovněž argumentace žalobkyně, že v reakci na její podnět o postupu Mgr. J. na jednání dne 16. 12. 2020 žalobkyni byla v odvetě zrušena pověření k jednání před soudy. Soud k tomuto konstatuje, že ke zrušení pověření žalobkyně došlo dne 21. 6. 2022, tj. více než 18 měsíců po zmíněném podnětu, přičemž v mezidobí byla žalobkyně hodnocena nadprůměrným služebním hodnocením za rok 2020. Argumentaci žalobkyně ohledně jednání dne 16. 12. 2020 včetně namítaného zrušení pověření žalobkyně jako odvety, a vyústění situace ve snížení služebního hodnocení v čl. III. odst. 3, soud shledal nedůvodnou.

45. Zároveň žalobkyně namítala, že výše popsané skutečnosti, včetně opakovaných projevů nenávisti Ing. M. vůči ní, diskriminačního systému práce od 1. 3. 2021, opakovaných výhrůžek zrušením pověření k jednání před soudy v insolvenčních řízeních a následné zrušení těchto pověření bez řádného důvodu, jsou ty pravé důvody vzniku potřeby služebního hodnocení žalobkyně. Uvedla, že opakovaně upozorňovala žalovanou, že ji nadřízené Ing. M., Mgr. J. a Ing. B. od 1. 3. 2021 zakazují výkon služby podle rozhodnutí o zařazení na služební místo, lživě informují o jejich postupech, a vyhrožují porušením služebních povinností i ve věcech banálních atp. Soud opakuje, že žalovaná se k námitce

Shodu s prvopisem provedla S. K.

šikany a diskriminace žalobkyně v žalobou napadeném rozhodnutí ve stručnosti vyjádřila, když se ztotožnila se závěrem vedoucího služebního úřadu ČSSZ v prvostupňovém rozhodnutí, že žalobkyně k neutěšenosti vztahů s jejími nadřízenými dlouhodobě a významně přispívá. Jak již soud uvedl výše prvostupňové a druhostupňové rozhodnutí ve správním řízení tvoří jeden celek, žalovaná tak mohla odkázat na odůvodnění rozhodnutí vedoucího služebního úřadu ČSSZ. Vedoucí služebního úřadu ČSSZ v prvostupňovém rozhodnutí mimo jiné konstatoval, že: *„ke zhoršení výkonnosti účastníka řízení ve státní službě v hodnoceném období došlo zejména v důsledku jeho neakceptace změn v organizaci práce jeho oddělení od 1. 3. 2021. To se projevilo mimo jiné zhoršením komunikace mezi účastníkem řízení a jeho bezprostředně nadřízenou představenou (blíže viz email účastníka řízení ze dne 19. 4. 2021 odeslaný ve 14:53 hod. a adresovaný jeho bezprostředně nadřízené představené), který tvoří přílohu č. 1 ke služebnímu hodnocení. Z tohoto emailu je patrný konfrontační a agresivní styl komunikace ve vztahu k bezprostředně nadřízené představené, přičemž jeho nevhodnost je zvyrazněna tím, že se daný email týkal přidělování spisů v insolvenčním řízení a že se jim účastník řízení snažil nevhodným způsobem ingerovat do pravomocí jeho bezprostředně nadřízené představené, resp. se je snažil zpochybňovat. V tomto komunikačním stylu pokračoval účastník řízení i po odnětí pověření a při výkonu nové agendy.“* Soud ze služebního hodnocení (bod 2. a 3. části III. služebního hodnocení) a z příloh ke služebnímu hodnocení, zejména přílohy č. 1 a č. 14, zjistil, že žalobkyně nesouhlasila se změnami zavedenými příkazem ředitelky pracoviště ČSSZ - Ostrava pod č. 13/V7/2020, což vyústilo v zavedení organizačního opatření při rozdělení práce na oddělení žalobkyně od 1. 3. 2021 (viz též email Ing. M. ze dne 24. 5. 2021, ve kterém uvedla: *„Pokud se týká přidělování spisů s evidovanou nemovitostí, byly v rámci pracoviště Ostrava nastaveny kontrolní mechanismy spojené s případným prodejem nemovitostí v rámci insolvenčního řízení (úkol ředitelky PČSSZ Ostrava z porady vedení z 20. 11. 2020 jako Úkol č. 13/V7/2020: ihned seznámit pověřence v insolvenčním řízení s povinností vyžádat si souhlas s vymezením, označením či propagací konkrétní realitní kanceláře či exekutora v pokynu zajištěného věřitele ČR-ČSSZ ke zpeněžení zajištěných nemovitostí bez ohledu, zda je ČR – ČSSZ zajištěným věřitelem v 1. pořadí či nikoliv). Vzhledem k Vašemu nesouhlasu s tímto postupem, došlo k omezení přidělování tohoto typu spisů. Nadále však dostáváte a budete dostávat neméně důležité, náročné přihlášky pohledávek jako odborný rada ve 12PT.“* S organizačními opatřeními od 1. 3. 2021 žalobkyně rovněž nesouhlasila, přičemž v této souvislosti nevybíravým způsobem konfrontovala svou bezprostředně nadřízenou Ing. B. a ředitelku pracoviště Ing. M. (viz email žalobkyně ze dne 19. 4. 2021, který je součástí přílohy č. 1). Soud tak námitky žalobkyně shledal nedůvodnými a ztotožnil se s posouzením vedoucího služebního úřadu ČSSZ v prvostupňovém rozhodnutí, potažmo se závěrem žalované, že žalobkyně k neutěšeným vztahům se svými představenými značnou mírou svým negativním přístupem přispěla, když zejména striktně odmítla plnit organizační změny zavedené ředitelkou Ing. M. a pokyny její bezprostřední nadřízené Ing. B.. Námitky žalobkyně ohledně nenávisti Ing. M. vůči žalobkyni, diskriminačního systému práce od 1. 3. 2021, a opakovaných výhrůžek zrušením pověření k jednání před soudy, soud shledal nedůvodnými.

46. K dílčí námitce žalobkyně, že žalovaná dospěla k nesprávnému závěru, že vzhledem k narušeným vztahům mezi žalobkyní a její hodnotitelkou a spolehodnotitelkou nelze očekávat objektivní služební hodnocení žalobkyně, konstatuje soud následující. Žalovaná na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí úvodem uvedla: *„Ze své podstaty nelze toto hodnocení oprostit o subjektivní prvek a učinit ho čistě formálním úkonem tak, jako by se jednalo o správní akt v „klasickém“ správním řízení. Hodnotící prvek vždy bude obsahovat*

Shodu s prvopisem provedla S. K.

subjektivní složku přidanou ze strany hodnotitele, např. již ve stylistickém vyznění slovního hodnocení apod. Ostatně tomu odpovídá i jinak nastavený režim seznámení hodnoceného s provedeným hodnocením, které se má ideálně dít na základě osobního projednání, tzv. „z očí do očí“... Vzhledem k výše uvedené citaci soud nevěšel na námitku žalobkyně, že žalovaná dospěla k závěru, že nelze očekávat objektivní služební hodnocení žalobkyně vzhledem k narušeným vztahům. Žalobkyně konstatování žalované dezinterpretuje, neboť žalovaná pouze v obecné rovině připustila, že služební hodnocení nelze (zcela) oprostit od subjektivního prvku (tj. osobního náhledu a názoru hodnotitele, jenž se vždy do určité míry v hodnocení promítne). Soud konstatuje, že na uvedené úvaze nespátňuje ničeho nezákonného, když již z povahy věci, tj. že se jedná o osobní hodnocení, bude přítomen subjektivní prvek hodnotitele, přesto však hodnocení jako takové musí zůstat ve své podstatě objektivním (logicky odůvodněným), proto je zde vyzdvižen požadavek na podložení jednotlivých skutkových zjištění podklady (důkazy), jenž zaručují absenci libovůle hodnotitele v rámci provádění vlastního hodnocení. Námitku žalobkyně tak soud shledal nedůvodnou.

47. K další dílčí argumentaci žalobkyně, že Ing. M., Mgr. J. a Ing. B. byly pověřené k zastupování ČR při insolvenčních řízeních ve stejném rozsahu jako byla pověřena žalobkyně, a že v postavení zaměstnanců jako pověřenců není dán vztah nadřízenosti a podřízenosti, konstatuje soud následující. Soud přitakává žalobkyni v tom, že v postavení pověřenců pro zastupování ČR – ČSSZ v insolvenčních řízeních v jednotlivých insolvenčních řízeních před soudy není vztah nadřízenosti a podřízenosti, žalobkyně ovšem opomíjí skutečnost, že jako státní (služební) zaměstnanec byla ve vztahu podřízenosti ke své bezprostředně nadřízené Ing. B. a ředitelce pracoviště Ing. M. v rámci struktury služebního úřadu. Žalobkyně tak byla v rámci výkonu své služební činnosti povinná řídit se pokyny svých představených.
48. Soud shrnuje, že neshledal důvodnými námitky žalobkyně týkající se žalobou napadeného rozhodnutí. Soud neshledal žalobou napadené rozhodnutí ani nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů (nevypořádání se s námitkami žalobkyně z odvolání), neboť žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelným způsobem odůvodněno, žalovaná se v něm dostatečně zabývala podkladovým služebním hodnocením, jakož i námitkami žalobkyně. Pro úplnost soud poukazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, dle které zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Žalobou napadené rozhodnutí není v rozporu s konstantní judikaturou, podle které musí být z odůvodnění seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. např. rozsudky NSS č. j. 9 As 66/2009-46, 7 Afs 1/2010-53 a 9 As 71/2008-109). Soud připomíná, že dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, či nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08 platí, že správní orgány nemají povinnost detailně vypořádávat každou dílčí námitku či tvrzení, resp. nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

B) Námitky ke služebnímu hodnocení

49. Žalobkyně namítala, že služební hodnocení je rozporné s § 155 odst. 7 služebního zákona a služebním předpisem náměstka ministra vnitra č. 1/2019, neboť v jeho záhlaví je uvedeno, že je provedeno *za dosud nehodnocené období od 1. 1. 2021 do 5. 4. 2023*, ačkoliv větší část tohoto období již byla hodnocena (zrušeným) služebním hodnocením ze dne 2. 5. 2022, tj. období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022. Žalobkyně byla přesvědčena, že byt bylo služební hodnocení ze dne 2. 5. 2022 zrušeno s účinky od 2. 5. 2022, nemohlo se jeho zrušení odrazit v již jím hodnoceném období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022; podle žalobkyně totiž bylo toto období již zhodnoceno. S výše uvedeným souvisí i námitka žalobkyně, že byla porušena zásada četnosti hodnocení ve srovnání s četností hodnocení ostatních zaměstnanců a nezákonného prodloužení doby stanovené pro pravidelné služební hodnocení.
50. Soud připomíná, že služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022, č. j. 4800/00024424/22, bylo zrušeno usnesením vedoucího služebního úřadu ČSSZ ze dne 22. 12. 2022, č. j. 10000/9427822/22/05/Ruz, a to s účinky od dne vydání hodnocení, tj. ode dne 2. 5. 2022. Služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022 vypracované za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022 tedy bylo zrušeno s účinky od 2. 5. 2022. Nedůvodná je ovšem námitka žalobkyně, že pokud (předchozí) služební hodnocení bylo zrušeno s účinky od 2. 5. 2022 nedotklo se jeho zrušení samotného hodnoceného období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022. Soud opakuje, že za situace, kdy služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2020 za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022 bylo zrušeno, nemohlo tak být podkladem pro rozhodnutí vedoucího služebního úřadu ČSSZ ze dne 18. 8. 2022, č. j. 4800/00027494/22, kterým byl žalobkyni s účinností od 1. 9. 2022 snížen osobní příplatek, a v návaznosti na to určen celkový měsíční plat. Právě proto, že služební hodnocení ze dne 2. 5. 2022 za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022 bylo zrušeno a věc byla služebnímu úřadu vrácena k novému rozhodnutí, byl příslušný služební úřad povinen vydat nové a bezvadné služební hodnocení za celé rozhodné období od 1. 1. 2021 do 5. 4. 2023, aniž by došlo k porušení § 155 odst. 7 zákona o státní službě nebo služebního předpisu náměstka ministra vnitra č. 1/2019, který stanoví, že služební hodnocení se provede za uplynulé, dosud nehodnocené období. Soud opakuje, že vzhledem k tomu, že služební hodnocení žalobkyně ze dne 2. 5. 2022 za období od 1. 1. 2021 do 29. 4. 2022 bylo zrušeno, jednalo se tak o dosud nehodnocené období, jenž muselo být znovu podrobena řádnému a zákonnému zhodnocení. Výše uvedené tak rozhodně neznamená, že by byla žalobkyně hodnocena za stejné časové období dvakrát, dvěma vedle sebe platně vydanými služebními hodnoceními, nýbrž že její služební činnost musela být po zrušení služebního hodnocení ze dne 2. 5. 2020 posouzena znovu, řádně a v souladu se zákonným a vnitřním předpisem, byt se tak stalo podruhé i za část stejného časového úseku. Nedůvodná je tak námitka žalobkyně, že větší část hodnoceného období od 1. 1. 2021 do 5. 4. 2023 již byla hodnocena zrušeným služebním hodnocením, a námitka, že byla porušena zásada četnosti hodnocení, potažmo i námitka nezákonného prodloužení doby pravidelného služebního hodnocení.
51. Soud nevěšel ani na opět poměrně obecně formulovanou námitku žalobkyně, že služební hodnocení bylo vypracováno nikoli na základě jejích nevyhovujících pracovních výsledků, nýbrž bylo trestem za to, že se od 16. 12. 2020 ocitla v postavení oznamovatele podnětů k nápravě zjištěné nehospodárnosti. Tato námitka skutkově vychází z již shora vypořádaných námitek žalobkyně proti napadenému rozhodnutí ve vztahu k tvrzenému šikanóznímu jednání uplatněnému vůči ní nadřízenými [viz kapitola A) rozsudku]. Soud

Shodu s prvopisem provedla S. K.

proto odkazuje na své shora učiněné závěry, v nichž neshledal ze strany nadřízených pracovníků vůči žalobkyni použití šikanózního jednání, výhrůžek či nátlaku. Naopak soud s ohledem na obsah služebního hodnocení ze dne 13. 4. 2023 akcentuje, že v něm byla objektivní formou popsána konkrétní jednání žalobkyně, v nichž hodnotitelka spatřovala jednotlivá pochybení žalobkyně v rámci výkonu služební činnosti, což bude soudem podrobně vypořádáno i níže v rámci jednotlivých hodnotících oblastí služebního hodnocení. Taktéž soud uvádí, že v textu služebního hodnocení nenalezl žádné prvky ani náznaky ryze subjektivně zabarvených emočních či dehonestujících úvah namířených proti žalobkyni.

Ad B) Námitky k hodnocení v oblastech I. Znalostí a II. Dovednosti

52. V dalším bodě žalobkyně namítala, že prvostupňové rozhodnutí je v rozporu s nařízením vlády č. 36/2019 Sb., a se služebním předpisem NMV č. 1/2019 a jeho přílohou č. 2 Rámcový obsah hodnotících kritérií. Uvedla, že dle § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 36/2019 Sb., je hodnotitel povinen klasifikovat hodnotící kritéria porovnáním s rámcem nároků, když rámcem nároků se dle § 2 citovaného nařízení rozumí průměrná úroveň plnění hodnotících kritérií. V příloze č. 2 služebního předpisu NMV č. 1/2019 obsah hodnotících kritérií je definován tak, že ke každému hodnotícímu kritériu je uvedeno, co lze v jeho rámci hodnotit a jak se jeho plnění či neplnění může projevovat ve výkonu služby. Podkladové služební hodnocení dle žalobkyně nic z uvedených náležitostí neobsahuje. Namítala, že hodnocení obsahuje opakované důvody, pro které byla již dříve žalobkyni uložena písemná výtka. Tyto důvody jsou pak ve služebním hodnocení uvedeny jako uložená výtka, dvakrát či třikrát, vždy v jiném hodnotícím kritériu a vždy jako důvod snížení bodového hodnocení v tomto kritériu.
53. Dle čl. 5 odst. 2 služebního předpisu NMV č. 1/2019, platí: *„Služební hodnocení představuje, v souladu s § 3 nařízení vlády, slovní a bodovou klasifikaci plnění jednotlivých hodnotících kritérií hodnoceným státním zaměstnancem za hodnocené období. Rámcový obsah jednotlivých hodnotících kritérií s příkladným výčtem možných měřitelných ukazatelů je uveden v příloze č.2 k tomuto služebnímu předpisu“*.
54. Dle čl. 5 odst. 3 služebního předpisu NMV č. 1/2019, platí: *„Slovní klasifikace je konkretizovaným slovním popisem úrovně plnění hodnotícího kritéria a vychází z podkladů pro provedení služebního hodnocení, jež jsou přílohou služebního hodnocení nebo na něž je ve slovní klasifikaci odkázáno. Je-li plnění hodnotícího kritéria klasifikováno 2 body, musí být ze slovní klasifikace zřejmé, z jakých důvodů klasifikuje hodnotitel hodnotící kritérium jako plněné v rámci nároků na ně kladených. Je-li plnění hodnotícího kritéria klasifikováno jinak než 2 body, musí být ze slovní klasifikace zřejmé, v čem konkrétně hodnotitel spatřuje odchylky od průměrné úrovně plnění“*.
55. V odůvodnění služebního předpisu NMV č. 1/2019 je na straně 6 uvedeno: *„Podstata služebního hodnocení státních zaměstnanců spočívá v tom, že hodnotitel v průběhu hodnoceného období pozoruje a zaznamenává plnění služebních úkolů, jednání a chování hodnoceného státního zaměstnance, které následně porovnává s očekávaným standardem (slovy nařízení vlády – s rámcem nároků na hodnocenou oblast, resp. hodnotící kritéria kladených, což opět slovy nařízení vlády znamená s průměrnou úrovní plnění hodnocené oblasti, resp. hodnotících kritérií). Odchylky od očekávaného standardu, který je klasifikován 2 body, zejména nedostatky ve službě či snížení klasifikace oproti předchozím služebním hodnocením, je povinen individuálně konkretizovat (tzn. opřít je o pozorované a řádně doložené projevy*

Shodu s prvopisem provedla S. K.

jednání či chování státního zaměstnance, které vybočují z očekávaného standardu) tak, aby nevznikaly důvodné pochyby o jejich závažnosti či četnosti. Je-li tedy plnění hodnoticího kritéria klasifikováno 1 bodem, musí být ze slovní klasifikace zřejmé, v čem konkrétně hodnotitel spatřuje podprůměrnou úroveň plnění hodnoticího kritéria, a z podkladů pro provedení služebního hodnocení musejí vyplývat hodnotitelovy občasné výhrady k plnění hodnoticího kritéria...“. Žalobkyně byla kromě oblasti I. Znalostí, za níž obdržela 2 body, hodnocena vždy toliko 1 bodem, což odpovídá podprůměrné úrovni dosahovaných výsledků.

56. Soud k v obecné rovině formulované námitce žalobkyně přezkoumal služební hodnocení a shledal, že ze služebního hodnocení je zřejmé, v čem konkrétně hodnotitel spatřoval podprůměrnou úroveň daného hodnoticího kritéria, konkrétní slovní klasifikace byla doložena podklady, ze kterých vyplývaly v ní hodnocené projevy jednání či chování žalobkyně. Přezkoumávané služební hodnocení tak dle názoru soudu v dané oblasti zcela odpovídá služebnímu předpisu NMV č. 1/2019 a příloze č. 2 tohoto předpisu Rámcový obsah hodnoticích kritérií.
57. S výše uvedeným souvisí již konkrétní žalobní námitka spočívající v tvrzení žalobkyně, že ve služebním hodnocení je v oblastech I. Znalostí a II. Dovednosti její hodnocení zhoršeno (nižší), aniž by byly skutečné schopnosti a dovednosti žalobkyně objektivně posouzeny; hodnocení pod průměrnou hodnotu a standard v každé oblasti není doloženo důkazem v porovnání se vzorem, podle něž hodnotitelka a spolehodnotitelka výkon služby hodnotily. Soud konstatuje, že v příloze č. 2 služebního předpisu NMV č. 1/2019 je např. u kritéria Sociální dovednosti – rámcový obsah (co lze hodnotit) uvedeno: *„Schopnost týmové spolupráce, sdílení nabytých znalostí s ostatními. Sebeovládání, slušné, zdvořilé a taktní jednání a chování, schopnost nevyvolávat konflikty...Schopnost naslouchat a respektovat názory ostatních. Vnímavost. Schopnost přijímat zpětnou vazbu včetně kritiky, schopnost zvládat obtížné situace bez zbytečných emocionálních projevů, schopnost projevu tolerance a empatie.“* Ve služebním hodnocení žalobkyně u kritéria II. Dovednosti, 2. Sociální dovednosti je uvedeno: *„při řešení nejrůznějších situací z oblasti insolvenční agendy byla Mgr. Š. schopna zpravidla konstruktivně spolupracovat s externím klientem (insolvenční správce, insolvenční soud, dlužník). Nicméně v rámci týmové spolupráce však vždy nepřispívá k dosažení sdílených cílů útvaru či úřadu. Řešení problémových situací Mgr. Š. nezvládá bez emocí, s přiměřeným nadhledem a taktem. Zavedení změny organizace insolvenční agendy na Pracovišti ČSSZ Ostrava od 1. 3. 2021, což byl společný úkol útvaru, Mgr. Š. nezvládla bez zbytečných emocionálních projevů. Opakovaně zasílala e-mailové požadavky adresované přímé nadřízené ke zdůvodnění jejich postupu dle nových pravidel organizace práce v insolvenční agendě (příloha č. 1). V srpnu 2021 neodůvodněně samovolně přebírala úkoly přidělené jinému zaměstnanci (příloha č. 6). Tento stav postupu Mgr. Š. odporující pravidlům vedoucím k dosažení společných cílů a úkolů útvaru a úřadu pokračoval i v roce 2022 a 2023 (přílohy č. 4, 5, 7).“* Slovní hodnocení žalobkyně tak odpovídá Rámcovému obsahu toho, co lze hodnotit uvedenému v příloze č. 2 předpisu náměstka ministra vnitra č. 1/2019. Dále je v příloze č. 2 Rámcový obsah hodnoticích kritérií u oblasti Osobní přístup uvedeno: *„Odpovědnost za vykonávanou státní službu, nevyhýbání se odpovědnosti za vlastní rozhodnutí a schopnost zvážit jejich důsledky...Ochota přijímat nové přístupy, myšlenky, plány činnosti nebo rozhodnutí. Flexibilita. Schopnost přizpůsobit se změnám...“* Ve služebním hodnocení žalobkyně je u tohoto kritéria uvedeno: *„Mgr. Š. nepřijímala ochotně nové postupy, myšlenky, plány či rozhodnutí, a to zejména ty, které jakkoliv souvisely se změnou organizace práce insolvenční agendy od 1. 3. 2021 v rámci Pracoviště ČSSZ Ostrava, stejně tomu bylo v rámci přidělené agendy námitkového řízení od července 2022. Odmítala pracovat s přidělenými*

Shodu s prvopisem provedla S. K.

insolvenčními případy, kdy dlužník procházel evidencí OSSZ moravskoslezského kraje. Opakovaně odmítla zpracovat přihlášky pohledávky, což znamenalo přijetí dalších organizačních opatření k zamezení vzniku rizika škody nepřihlášením pohledávky (příloha č. 8). Rovněž samovolně opakovaně přebírala insolvenční řízení, které bylo přiděleno jinému zaměstnanci útvaru (příloha č. 6). negativní přístup ke změnám pokračoval i v roce 2022 a 2023 – nerespektování zrušení pověření k zastupování ČR – ČSSZ v insolvenčním řízení a odmítání agendy rozhodování o námitkách spadající do oboru služby č. 15 Sociální pojištění (přílohy č. 9a-9c, 10, 11) ...“ Soud konstatuje, že i u tohoto kritéria (II. Dovednosti, 3. Osobní přístup) slovní hodnocení žalobkyně odpovídá Rámcovému obsahu toho, co lze hodnotit uvedenému v příloze č. 2 předpisu NMV č. 1/2019. A rovněž tak má soud za to, že popsané jednání žalobkyně, zejména úmyslné převzetí spisů přidělených jinému zaměstnanci a odmítání vypracovávat jí přidělené spisy, v rozporu s provedenou organizační změnou na pracovišti, soud hodnotí za zásadní a nepřijatelný pracovní excés; tudíž soud považuje i následné bodové ohodnocení 1 bodem za zcela odpovídající zjištěným pochybením.

58. Soud nepřehlédl, že některé výtky hodnotitelky se v několika hodnocených oblastech opakují, zejména, že žalobkyně nezvládla respektovat zavedení změny organizace insolvenční agendy od 1. 3. 2021, přebírala insolvenční řízení, které bylo přiděleno jinému zaměstnanci, a naopak odmítala plnit jí zadané úkoly. Soud nicméně konstatuje, že v tomto postupu neshledal rozpor se smyslem a účelem služebního předpisu NMV č. 1/2019 a jeho přílohou č. 2, neboť jednotlivé výtky se obsahově mohou v rámci jedné oblasti (II. Dovednosti) v přiměřené míře překrývat a z jednoho konkrétního vadného jednání mohou vyplývat i několikeré odlišné důsledky, jež jsou důležité pro posouzení různých kritérií. Soud ze správního spisu ověřil, že slovní hodnocení má oporu i v přílohách, tj. listinách, na jejichž podkladě bylo vypracováno.
59. Žalobkyně v žalobě obsáhle popisovala nezákonnost uložené jí výtky za ztrátu spisů z její kanceláře, soud k těmto námitkám toliko konstatuje, že ani ve služebním hodnocení ze dne 13. 4. 2023 a ani v prvostupňovém a druhostupňovém napadeném rozhodnutí nebylo ničeho o sporované výtce za ztrátu spisů zmíněno. Soud tedy opakuje, že žalobkyní popsaná ztráta spisů a následná výtka nebyly obsahem služebního hodnocení, tudíž uvedené nebylo ve služebním hodnocení posuzováno k tíži žalobkyně.
60. Soud shrnuje, že služební hodnocení žalobkyně v oblasti II. Dovednosti odpovídá příloze č. 2 služebního předpisu NMV č. 1/2019 Rámcový obsah hodnotících kritérií, a ze služebního hodnocení v této oblasti je zřejmé, jaké konkrétní projevy jednání či chování žalobkyně hodnotitelka vytkla, přičemž veškerá tvrzení byla podložena konkrétními podklady. Soud zároveň konstatuje, že žalobkyně námitku k oblasti hodnocení II. Dovednosti vznesla v obecné rovině, kdy namítala pouze, že nebyly skutečné schopnosti a dovednosti žalobkyně objektivně posouzeny, a hodnocení pod průměrnou hodnotu nebylo doloženo důkazem. Soud posoudil námitku žalobkyně v míře obecnosti odpovídající obecnosti vznesené námítky a neshledal ji důvodnou.
61. Co se týče oblasti I. Znalostí, připomíná soud, že v této oblasti byla žalobkyně hodnocena 2 body, což odpovídá očekávanému standardu, ve slovním hodnocení je proto uvedeno: *„Mgr. Š. projevuje standartní znalost právních předpisů a směrnic ČSSZ, dále nastavených postupů, nároků a pravidel potřebných pro výkon státní služby, které v kontextu využívá ve své praxi. Orientuje se v právních předpisech sociálního zabezpečení. Mgr. Š. má všeobecný přehled o právních předpisech bezprostředně souvisejících oblastí.“* Námitka žalobkyně, že ve služebním

Shodu s prvopisem provedla S. K.

hodnocení není uvedeno ani jediné její profesní pochybení při výkonu služby z důvodu neznalosti zákona nebo opomenutí zákona, je nedůvodná, neboť zde byla posouzena toliko úroveň či míra jejích odborných znalostí projevených v profesní oblasti. Slovní hodnocení pojmy jako „standardní“, „potřebné pro výkon státní služby“ či „orientuje se v právních předpisech“ v této oblasti dle názoru soudu zcela odpovídá i následnému ohodnocení žalobkyně počtem 2 bodů, což odpovídá očekávanému standardu či průměrné úrovni plnění hodnocené oblasti, tj. dobrým výsledkům.

62. K námitce žalobkyně, že ji neměla hodnotit Mgr. J., která byla od roku 2019 do roku 2022 na rodičovské dovolené, takže znalosti a schopnosti žalobkyně neznala, konstatuje soud, že Mgr. J. byla pouze spolehodnotitelkou. Hodnotitelkou, která prováděla hodnocení žalobkyně byla její bezprostředně nadřízená Ing. B.. Nad to soud opakuje, že služební hodnocení je ve správním spise podloženo podklady, z nichž jednoznačně vyplývá způsob negativně laděného, odmítavého jednání žalobkyně vůči pokynům nadřízených (viz emailová korespondence); tedy i pokud by spolehodnotitelka nebyla osobně účastna určitého jednání žalobkyně, lze si o něm učinit objektivní obraz na základě listinných podkladů založených ve správním spise.
63. Soud nesdílí ani názor žalobkyně, že ve služebním hodnocení nebyl hodnocen její pracovní výkon, nýbrž jen její organizační schopnosti. Soud je přesvědčen, že organizační schopnosti a pracovní výkon žalobkyně spolu do značné míry splývají, jelikož žalobkyně tím, že nebyla ochotna se přizpůsobit organizačním změnám na pracovišti (nezpracovávala jí přidělené spisy), nepodávala uspokojivé pracovní výsledky (jí přidělené spisy zůstaly nezpracované).
64. Žalobkyně v žalobě dále nesouhlasila s tím, že byt již ke zrušenému služebnímu hodnocení ze dne 2. 5. 2022 navrhla k důkazu, aby při vypořádání námitek k vyhodnocení v kritériích I. Znalosti a II. Dovednosti bylo vyžádáno odborné stanovisko oddělení 332 ústředí ČSSZ toto nebylo zajištěno, návrh byl zamítnut a nevypořádán. Převážnou část služebních povinností totiž žalobkyně vykonávala v hodnoceném období jako pověřenec v insolvenčních řízeních právě v součinnosti se zaměstnanci oddělení 332 ústředí ČSSZ, takže její přímá nadřízená o plnění převážné části služebních povinností v insolvenčních řízeních nevěděla. Služební orgán však opakovaně navržený důkaz žalobkyně ke zjištění skutečného stavu věci nejen nezajistil, ale námitku zamítl a nevypořádal. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobkyně proti služebnímu hodnocení ze dne 13. 4. 2023 uplatnila námitky podáním ze dne 4. 5. 2023, v němž mj. odkázala na přílohu – komunikaci s metodiky oddělení 332 ústředí ČSSZ. Tímto důkazem žalobkyně prokazovala naopak vysokou úroveň své odbornosti a znalostí, přičemž námitky směřovaly proti hodnocení v oblasti I. Znalostí. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že vedoucí služebního úřadu ČSSZ námitky žalobkyně uplatněné vůči služebnímu hodnocení ze dne 13. 4. 2023 vypořádal ve Vyrozmění o vyřízení námitek ze dne 31. 5. 2023, kdy se ve stručnosti vyjádřil i k námitkám žalobkyně týkajících se oblasti I. Znalostí (viz strana 4 tohoto Vyrozmění). Rozhodující ovšem dle názoru soudu je, že žalobkyně v odvolání ze dne 4. 8. 2023 proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí neuplatnila žádnou výtku, v níž by konkrétně namítala, že část služebních povinností vykonávala jako pověřenec v insolvenčních řízeních v součinnosti se zaměstnanci oddělení 332 ústředí ČSSZ a ani nenavrhovala, aby si služební orgány vyžádaly odborné stanovisko oddělení 332 ústředí ČSSZ. Tudíž žalovaná se tím, že se k předmětné námitce (potažmo i návrhu na důkaz) v napadeném rozhodnutí nevyjádřila, nedopustila žádné nepřezkoumatelnosti, jelikož námitka tak, jak ji žalobkyně

Shodu s prvopisem provedla S. K.

formulovala v žalobě, nebyla součástí odvolání žalobkyně, a proto na ni žalovaná ani nemohla jakkoliv reagovat. Co se týče dalších v žalobě uplatněných námitek, jimiž brojila proti závěrům služebního hodnocení (viz strany 3 až 5 odvolání), ty žalobkyně uplatnila v ryze obecné rovině, když toliko zcela odkázala na svou argumentaci obsaženou v námitkách ze dne 4. 5. 2023 a výslovně uvedla: „Zaměstnankyně proto v souvislosti s tímto odvoláním navrhuje a žádá, aby v rámci rozhodování o tomto odvolání byla věnována pozornost a vyvozovány odpovídající závěry ze všech jejích podání zmíněných v předchozím odstavci této části tohoto odvolání a aby zejména její námitky ze 4. 5. 2023 proti podkladovému hodnocení byly považovány za svého druhu součást či přílohu tohoto odvolání, popř. důkaz do řízení o tomto odvolání.“ Míře obecnosti odvolací námitky odpovídá i vypořádání této námitky žalovanou, která na straně 7 napadeného rozhodnutí uvedla: „Co se týče vyřízení námitek účastnice řízení proti služebnímu hodnocení, neshledává odvolací orgán rovněž žádné pochybení. Ve svém vyrozumění ze dne 31. května 2023 se služební orgán velmi podrobně, srozumitelně a přesvědčivě vyjadřuje ke každé části podaných námitek, přičemž jeho konkrétním závěrům nelze dle odvolacího orgánu nic vytknout.“ Žalobkyně v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedla pouze, že námitky ze dne 4. 5. 2023 činí součástí či přílohou odvolání, aniž by zároveň určitým způsobem specifikovala, s jakými závěry z Vyrozumění o vyřízení námitek ze dne 31. 5. 2023 nesouhlasí, a co konkrétně mají přílohy č. 1 až 27 prokázat. Za dané situace pak soud vypořádání i této odvolací námitky žalovanou rovněž odkazem na Vyrozumění o vyřízení námitek ze dne 31. 5. 2023, s nímž se žalovaná ztotožnila, považuje za zcela odpovídající obecnosti uplatněné odvolací námitky. Dle názoru soudu tak žalovaná adekvátním způsobem vypořádala i tyto odvolací námitky žalobkyně.

65. Zároveň soud akcentuje, že se nemohl zabývat námitkami žalobkyně, na které žalobkyně pouze odkázala skrze své dříve uplatněné námitky ze dne 4. 5. 2023 proti služebnímu hodnocení ze dne 13. 4. 2023 ve správním řízení. Dle ustálené judikatury správních soudů platí, že žalobní body byla žalobkyně povinna vymezit přímo a konkrétním způsobem v žalobě, povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti nelze nahradit obecným odkazem na argumenty uplatněné v podáních činěných v předcházejícím řízení před správními orgány (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012 – 22, rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013 – 36, či rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 As 284/2018 – 38: „dle ustálené judikatury je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě. Vychází se z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení“). Takovými námitkami totiž žalobkyně nesměřovala k určité, jednoznačně individualizované a nezaměnitelné argumentaci, nýbrž jimi po zdejších soudech žádala, aby *de facto* znovu posoudil jí uplatněné námitky ze dne 4. 5. 2023 proti služebnímu hodnocení ze dne 13. 4. 2023, jelikož s jejich vypořádáním ve Vyrozumění o vyřízení námitek proti služebnímu hodnocení ze dne 31. 5. 2023 nesouhlasila.
66. Soud shrnuje, že námitky žalobkyně uplatněné ke služebnímu hodnocení v oblastech I. Znalostí a II. Dovednosti, shledal nedůvodnými.

Ad B) Námitky k hodnocení v oblasti III. Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli

67. Žalobkyně v tomto bodě namítala, že podle služebního předpisu NMV č. 1/2019 mají být hodnocena konkrétně stanovená hodnotící kritéria v souladu s individuálními cíli stanovenými v předchozím služebním hodnocení. Uvedla, že v pravidelném služebním hodnocení ze dne 30. 3. 2021 za období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 jí byly individuální

Shodu s prvopisem provedla S. K.

cíle stanoveny takto: „Implementace nového metodického pokynu ČSSZ k odpisu dluhu do praxe OSSZ v působnosti Pracoviště ČSSZ Ostrava. Dohled, metodická, konzultační činnost včetně zpětné vazby ve vztahu k uvedeným OSSZ. Implementace změn v APV INS do vlastní praxe zaměstnance pověřeného agendou insolvenčního řízení s důrazem na zpracování přihlášek pohledávek a jiných úkonů v této APV.“ Namítala, že služební hodnocení v oblasti III. neobsahuje hodnocení výkonu služby v souladu se stanovenými individuálními cíli, ale obsahuje jiné důvody, což je v rozporu se služebním zákonem a prováděcími předpisy.

68. Soud nejprve k v obecné rovině uplatněné námitce žalobkyně konstatuje, že přezkoumal služební hodnocení ze dne 13. 4. 2023 v oblasti III. Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli, a shledal, že ze služebního hodnocení je zřejmé, v čem konkrétně hodnotitel spatřoval podprůměrnou úroveň hodnotícího kritéria, a to zejména v odmítnutí vykonávat přidělenou agendu a nerespektování pokynů nadřízených; slovní klasifikace byla doložena četnými podklady, ze kterých vyplývá problematické chování žalobkyně. Přezkoumávané služební hodnocení i v této oblasti tak dle názoru soudu zcela odpovídá služebnímu předpisu NMV č. 1/2019.
69. Z obsahu oblasti III. služebního hodnocení je patrné, že výtky hodnotitelky (nedostatky v chování žalobkyně) byly způsobeny právě nerespektováním (výslovným odmítnutím) úkolu ředitelky pracoviště ČSSZ Ostrava č. 13/V7/2020, a na to navazujícího organizačního opatření v přidělování insolvenční agendy od 1. 3. 2021 (viz též oblast III. Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti, bod 2. a 3.), které se právě negativně promítly do žalobkyní vykonávané agendy insolvenčních řízení, což nakonec vyústilo až v odebrání jejích pověření k zastupování v insolvenční agendě. Již z uvedeného je více než zřejmé, že žalobkyně nebyla ochotná v rámci své agendy implementovat jakoukoliv změnu, tudíž jednala v rozporu i s individuálními cíli stanovenými jí ve služebním hodnocení ze dne 30. 3. 2021, kde se k implementaci změn v rámci své insolvenční agendy zavázala. Skutečnost, že jednotlivé výtky hodnotitelky vychází a odkazují (u více kritérií) na uvedené nerespektování úkolu ředitelky a organizačních změn od 1. 3. 2021 soud neshledal nezákonnou. Soud na tomto místě rovněž připomíná, že není oprávněn při přezkumu služebního hodnocení nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci, a zaměnit správní uvážení uvážením soudním (srov. též bod [25] rozsudku NSS ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/2022–27: „Soudu přísluší pouze zjištění, zda služební funkcionář nevybočil ze zákonných mezí, zda má pro své závěry podklady a zda je v hodnocení dostatečně ozřejmil.“).
70. Soud tak námitky žalobkyně ve vztahu ke služebnímu hodnocení v oblasti III. Výkon státní služby z hlediska správnosti, rychlosti a samostatnosti v souladu se stanovenými individuálními cíli, shledal nedůvodnými.

C) Další námitky žalobkyně

71. Žalobkyně dále namítala, že návrh na snížení osobního příplatku o 4 000 Kč v závěru služebního hodnocení musel vedoucí služebního úřadu v prvostupňovém rozhodnutí zmírnit s odůvodněním, že respektování a vtělení tohoto osobního návrhu hodnotitelek do rozhodnutí se jeví i služebnímu orgánu drastickým vzhledem k současné společenské a ekonomické realitě. Soud konstatuje, že z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že vedoucí služebního úřadu naopak převzal návrh hodnotitelky na snížení osobního příplatku na 4 000 Kč, kdy v prvostupňovém rozhodnutí uvedl: „Na tomto místě služební orgán uvádí, že

Shodu s prvopisem provedla S. K.

pokud by měl procentní pokles osobního příplatku účastníka řízení odpovídat procentnímu poklesu jeho výkonnosti ve státní službě, musel by být v návaznosti na závěr služebního hodnocení stanoven účastníku řízení osobní příplatek ve výši 2 800 Kč. Při stanovení výše osobního příplatku přihlédl služební orgán k návrhu na stanovení osobního příplatku účastníka řízení obsaženému ve druhém služebním hodnocení...Byť se výkonnost účastníka řízení ve státní službě i nadále zhoršovala, což se promítlo do jeho druhého služebního hodnocení, jeví se jednorázové snížení osobního příplatku na 2 800 Kč jako příliš drastické. Při stanovení výše osobního příplatku účastníka řízení zohlednil služební orgán kromě návrhu obsaženého ve služebním hodnocení (pozn. soudu návrh hodnotitelky na stanovení osobního příplatku na 4 000 Kč) i současnou společenskou a ekonomickou realitu.“ Soud tak tuto námitku shledal nedůvodnou.

72. V souvislosti s výše uvedeným žalobkyně namítala, že adekvátnost nové výše osobního příplatku je nepřezkoumatelná, neboť služební úřad ČSSZ závažně porušoval služební zákon, když žalobkyni nepřiděloval služební úkony v souladu s jejím zařazením na služební místo; nezákonný stav služební úřad ještě prohloubil od července 2022 absolutním zákazem vykonávat službu v souladu s jejím služebním zařazením. Soud k této námitce konstatuje, že z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že žalobkyni byla v souvislosti s neakceptací organizačních změn na jejím oddělení od 1. 3. 2021 přidělována rovněž agenda rozhodování o námitkách proti rozhodnutím ČSSZ o dávkách důchodového pojištění, přičemž se jedná o agendu vykonávanou na oddělení žalobkyně. Vedoucí služebního úřadu v prvostupňovém rozhodnutí (viz strany 4 až 5 prvostupňového rozhodnutí, na které soud pro stručnost odkazuje) jednoznačně uvedl, že žalobkyně měla spornou agendu standartně vykonávat, a že plnění služebních úkolů z této agendy jí bylo uloženo. Neochota žalobkyně ovšem vyústila v odebrání pověření žalobkyně jednat před soudy v insolvenčních řízeních, ke kterému došlo 21. 6. 2022. Na odnětí pověření žalobkyně jednat před soudy navazovala změna charakteristiky služebního místa žalobkyně, k níž došlo v červenci 2022. Soud konstatuje, že důvody změny charakteristiky služebního místa žalobkyně, jakož i skutečnost, proč došlo k odnětí pověření žalobkyně jednat před soudy v insolvenčních řízeních jsou v prvostupňovém rozhodnutí dostatečně popsány. Osobní příplatek žalobkyně tak byl snížen s ohledem na konstantně se zhoršující výkonnost žalobkyně ve státní službě, na zásadu rovnosti v odměňování zaměstnanců při zohledňování výsledků činnosti, a taktéž s přihlédnutím ke společenskoekonomické realitě; kdy výše 4 000 Kč osobního příplatku odpovídá cca 10 % platového tarifu ve 12. platové třídě v nejvyšším platovém stupni 12 platové třídy dle § 6 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 36/2019 Sb. Soud tedy neshledal důvodnou námitku, že adekvátnost nové výše osobního příplatku je nepřezkoumatelná, natož že by byla dána tím, že jí nadřízení svévolně nepřidělovali práci.
73. Dále žalobkyně namítala, že dle čl. 6 služebního předpisu NMV č. 1/2019 seznámení se služebním hodnocením má probíhat formou rozhovoru, k čemuž nedošlo, což prokazovala „Zápisem ze služebního hodnocení zaměstnance Mgr. Hany Š. konané 19. 4. 2023 na pracovišti ČSSZ Ostrava za přítomnosti zástupců odborů“.
74. Dle čl. 6 odst. 1 služebního předpisu NMV č. 1/2019, platí: „Seznámení státního zaměstnance se služebním hodnocením probíhá formou rozhovoru hodnotitele se státním zaměstnancem, kterému může být přítomen i ten, s kým je hodnotitel provádí v součinnosti, další představený státního zaměstnance a osoba určená služebním orgánem. Rozhovoru může

Shodu s prvopisem provedla S. K.

být přítomna i osoba, kterou státní zaměstnanec sám určí, nebo, se souhlasem státního zaměstnance, osoba, kterou určí hodnotitel.“

75. Soud konstatuje, že z odůvodnění služebního předpisu NMV č. 1/2019 rovněž vyplývá, že při seznámení se s hodnocením formou rozhovoru zaměstnanec by měl dostat zpětnou vazbu, hodnotící rozhovor by měl probíhat v nerušené, klidné, ale zároveň i tvůrčí atmosféře. Ze Zázpisu ze služebního hodnocení zaměstnance Mgr. Hany Š. konané 19. 4. 2023 na pracovišti ČSSZ Ostrava za přítomnosti zástupců odborů, vyplynulo, že seznámení žalobkyně s hodnocením neproběhlo běžným postupem doporučovaným v odůvodnění služebního předpisu NMV č. 1/2019, tj. v klidné atmosféře, formou dialogu, aby hodnotitel mohl probrat silné a slabé stránky zaměstnance a formulovat požadavky do budoucna. Soud nicméně konstatuje, že průběh hodnocení žalobkyně je pouze odrazem (výsledkem) problémů v komunikaci mezi žalobkyní a její bezprostředně nadřízenou, jež jsou podrobně popsány ve služebním hodnocení. Průběh seznámení se s hodnocením nemůže sám o sobě znevěrohodnit závěry uvedené ve služebním hodnocení, které jsou podloženy podklady. Podstatným je, že žalobkyně byla se služebním hodnocením řádně seznámena. Soud tak nevěšel ani na argumentaci žalobkyně průběhem služebního hodnocení. Rozhodující pro posouzení dané námitky však je, že žalobkyně v odvolání ze dne 4. 8. 2023 proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí neuplatnila žádnou výtku, v níž by konkrétně namítala, že by k rozhovoru, resp. k seznámení se služebním hodnocením nedošlo, a že by mělo být k důkazu provedeno písemné stanovisko odborů. Tudíž žalovaná se tím, že se k předmětné námitce (potažmo i návrhu na důkaz) v napadeném rozhodnutí nevyjádřila, nedopustila žádné nepřezkoumatelnosti, jelikož námitka tak, jak ji žalobkyně formulovala v žalobě, nebyla součástí odvolání žalobkyně, a proto na ni žalovaná ani nemohla jakkoliv reagovat.
76. V dalším bodě žalobkyně namítala, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí nevypořádala se skutečností, že služební hodnocení účelově nepřihlíží k obligatorním náležitostem hodnocení dle čl. 3 písm. b) až d) služebního předpisu NMV č. 1/2019, kterými jsou předchozí služební hodnocení, písemné pochvaly a odměny. Žalobkyně uvedla, že zejména dosažené pochvaly a odměny žalobkyně podrobně uvedla v námitkách ze dne 4. 5. 2023 a doložila k důkazu přílohami, včetně odměny 70 000 Kč jako mimořádného příjmu rozpočtu, kterou získala v hodnoceném období jen žalobkyně svým přístupem. Takto konkrétně formulovanou námitku žalobkyně ve svém odvolání opět neuvedla, a ani v něm nezmínila písemné pochvaly a odměny. Žalobkyně pouze v míře obecnosti v odvolání odkázala na své dříve podané námitky proti služebnímu hodnocení ze dne 4. 5. 2023, míře obecnosti vznesené námitky v odvolání odpovídá i míra obecnosti vypořádání této námitky žalovanou. Soud nezpochybňuje skutečnost, že žalobkyně byla v předchozích služebních hodnoceních hodnocena nadprůměrně, a to včetně hodnocení za období roku 2020 vydaného 30. 3. 2021, ve kterém hodnotitelkou byla rovněž Ing. B.. Tím spíše ovšem soud nevěšel na argumentaci žalobkyně uvedenou v úvodu žaloby, že nepříznivé služební hodnocení je způsobeno osobní nenávistí či diskriminací ze strany ředitelky útvaru Ing. M. a hodnotitelky – bezprostředně nadřízené žalobkyně Ing. B.. Jak soud již konstatoval, ze služebního hodnocení vyplývá, že nedostatky ve výkonu služby žalobkyně byly způsobeny nerespektováním (odmítnutím) úkolu ředitelky pracoviště ČSSZ Ostrava č. 13/V7/2020, a na to navazujícího organizačního opatření v přidělování insolvenční agendy od 1. 3. 2021. Předchozí nadprůměrné hodnocení žalobkyně a její pochvaly a odměny nemohly mít vliv na v rozhodném (hodnoceném) období zjištěné četné nedostatky ve výkonu služby žalobkyně po zavedení organizačních změn v březnu 2021, jež byly Shodu s prvopisem provedla S. K.

podrobně popsány a doloženy v nyní posuzovaném služebním hodnocení. Poukazy žalobkyně na předchozí pozitivní služební hodnocení bez dalšího shledává soud za bezpředmětné, jelikož každým služebním hodnocením je hodnoceno jiné časové období výkonu služební činnosti žalobkyně. Pracovní výkon a pracovní výsledky se v závislosti na různých činitelích mohou v čase měnit a vždy je tak pro obsah služebního hodnocení podstatným skutkový stav zjištěný v rozhodném (tj. právě hodnoceném) časovém období.

77. Taktéž výtky žalobkyně spočívající spíše v upozornění, že v jejím osobním spise nejsou založena oznámení či jiné listiny, jež by tam, dle jejího názoru měly být zažurnalizovány, soud bez dalšího nemá za důvodné pro rozhodnutí ve věci.
78. Soud nad rámec uvedeného dodává, že podle ustálené judikatury jak správních soudů, tak Ústavního soudu, povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Podstatné je posouzení jádra případu a poskytnout odpověď na základní námitky, které v sobě mohou v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58, ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66). Dle Ústavního soudu „*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné opONENTUŘE (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ [nález sp. zn. III. ÚS 989/08 ze dne 12. 2. 2009 (N 26/52 SbNU 247)]. Městský soud ve světle citované judikatury v dané věci postupoval, neboť vypořádal podstatu žalobních námitek a nestíhá jej tudíž povinnost reagovat i na všechny další dílčí námitky vznesené žalobkyní.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

79. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
80. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. března 2026

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu